Europese Ombudsman

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [Link]. *Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons* taal- en vertaalbeleid [Link].

Besluit van de Europese Ombudsman tot afsluiting van zijn onderzoek naar klacht 1182/2009/(BU)JF tegen het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart (EASA)

Besluiten
Zaak 1182/2009/(BU)JF - **Geopend op** 16/06/2009 - **Besluit over** 18/11/2010

Klager, een kleine onderhoudsmaatschappij voor lichte vliegtuigen, heeft bij de Ombudsman een klacht ingediend over de vergoeding die het EASA in rekening brengt voor het uitvoeren van werkzaamheden voor zijn aanvraag voor een kleine wijziging van de veiligheid in een vliegtuig.

Uit het onderzoek van de Ombudsman is gebleken dat het EASA, in het licht van de geldende wettelijke bepalingen en de informatie waarover klager beschikt, terecht de vergoeding in rekening heeft gebracht.

Tijdens het onderzoek is echter ook gebleken dat het EASA bij het claimen van de genoemde vergoeding van klager een formele waarschuwing heeft gegeven die onder meer voorziet in de mogelijkheid om de bestaande certificaten van klager te annuleren.

De Ombudsman was van oordeel dat een dergelijke waarschuwing in de omstandigheden van het geval onevenredig, misbruik en zelfs potentieel illegaal was. Hij stelde daarom een minnelijke oplossing voor waarbij het EASA onder meer zijn excuses aan klager zou moeten aanbieden voor de verklaringen in de formele waarschuwing.

Het EASA heeft zijn excuses aangeboden aan de klager en zijn formele waarschuwingen herzien. Voorts heeft zij de Ombudsman meegedeeld dat zij voornemens was wijzigingen in de toepasselijke wetgeving voor te stellen.

De Ombudsman was ingenomen met de gezamenlijke en constructieve aanpak van het EASA

en sloot de zaak af.

De achtergrond van de klacht

1. Op 1 juni 2007 is Verordening (EG) nr. 593/2007 van de Commissie van 31 mei 2007 betreffende de door het EASA in rekening gebrachte vergoedingen en heffingen („de verordening inzake toeslagen en heffingen”) in werking getreden [1] .

2. De verordening inzake vergoedingen en heffingen is van toepassing op de vergoedingen en heffingen die het EASA in rekening brengt als compensatie voor de door het EASA verleende diensten [2] . „Vergoeding”: de bedragen die door het EASA worden geïnd en die verschuldigd zijn door aanvragers, d.w.z. elke natuurlijke of rechtspersoon die om een door het EASA verleende dienst verzoekt, met inbegrip van de afgifte, het onderhoud of de wijziging van een certificaat [3] .

3. De bovengenoemde verordening bevat ook een bijlage (de „bijlage bij de verordening vergoedingen en heffingen”) die bestaat uit i) deel I, dat betrekking heeft op taken waarvoor een forfaitaire vergoeding wordt geheven; (II) Deel II, dat betrekking heeft op taken die per uur worden belast; en iii) deel III, dat betrekking heeft op vergoedingen voor andere certificeringsgerelateerde taken. Deel I van de bijlage bij de verordening betreffende vergoedingen en heffingen bevat tien tabellen voor taken die een forfaitaire vergoeding in rekening brengen. Een van deze tabellen betreft kleine wijzigingen en reparaties (tabel 5).

4. Artikel 8, lid 2, van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen bepaalt dat de afgifte, handhaving of wijziging van een certificaat afhankelijk is van de voorafgaande betaling van het volledige bedrag van de verschuldigde vergoeding, tenzij het EASA en de aanvrager anders zijn overeengekomen. In geval van niet-betaling kan het EASA het desbetreffende certificaat intrekken na de aanvrager formeel te hebben gewaarschuwd.

5. In artikel 8, lid 7, van de verordening inzake vergoedingen en heffingen is bepaald dat, indien een certificeringstaak door het EASA moet worden onderbroken omdat de aanvrager bijvoorbeeld besluit van zijn aanvraag af te zien, het saldo van de verschuldigde vergoedingen, berekend op uurbasis, maar niet hoger is dan de toepasselijke forfaitaire vergoeding, volledig wordt betaald op het moment dat het EASA zijn werkzaamheden stopzet.

6. Op 12 juli 2007 heeft de klager, een in het Verenigd Koninkrijk (VK) gevestigde kleine onderhoudsonderneming voor lichte luchtvaartuigen, bij het EASA een aanvraag ingediend voor de goedkeuring van een kleine wijziging van de veiligheid van een luchtvaartuig („de aanvraag”), door het desbetreffende EASA-aanvraagformulier in te vullen (het „aanvraagformulier”).

7. In punt 2 van het aanvraagformulier, getiteld „ *Informatie over indeling, productidentificatie en vergoedingen”* , wordt het volgende vermeld:

„ *Aanvragers voor kleine wijzigingen en kleine reparaties worden in rekening gebracht in overeenstemming met de* [Fees and Charges Regulation].

In geval van intrekking van de aanvraag of andere gevallen van onderbreking die in aanmerking komen op grond van artikel 8, lid 7, van [de verordening betreffende vergoedingen en heffingen], zal het EASA alle verschuldigde vergoedingen terugvorderen, berekend op uurbasis, maar niet hoger dan de toepasselijke vaste vergoeding. Als de certificeringstaak tegen een uurtarief in rekening wordt gebracht, worden de reeds doorgebrachte werkuren volledig hersteld. Het EASA zal ook reiskosten buiten het grondgebied van de EU-lidstaten terugvorderen.

8. Op punt " *6. Verklaring van de aanvrager* ", de klager

„ *... bevestigt* [getuige] *dat...* [zij] komt *overeen* [d] *de vergoedingen te betalen die het EASA in rekening brengt met betrekking tot de afgifte van een goedkeuring van een wijziging van een typecertificaat.*

9. Op 18 juli 2007 heeft het EASA de UK Civil Aviation Authority („UK CAA") belast met het technisch onderzoek met betrekking tot de aanvraag van klager.

10. Op 10 augustus 2007 heeft het EASA klager bij brief meegedeeld dat de certificeringstaak aanleiding gaf tot betaling van een forfaitaire vergoeding van 250 EUR, vastgesteld overeenkomstig „ *deel I, tabel 5* " van de bijlage bij de verordening betreffende vergoedingen en heffingen [4] . Het EASA heeft een factuur voor bovengenoemd bedrag bijgevoegd, die uiterlijk op 9 september 2007 moet worden betaald (de „eerste factuur"), en verwees naar de bijlage bij de verordening inzake vergoedingen en heffingen.

11. Op 30 augustus 2007 en 26 september 2007 heeft UK CAA in totaal twee uur aan de aanvraag gewerkt.

12. Op 29 oktober 2007 nam klager per e-mail contact op met het EASA en verontschuldigde hij zich voor het niet hebben gereageerd op de eerste factuur. Zij verklaarde dat zij van mening was dat de kwestie door UK CAA werd behandeld. Voorts heeft zij verklaard dat zij bij de indiening van het verzoek had begrepen dat de kleine wijziging kosteloos zou zijn. Zij verklaarde dat haar niet was meegedeeld dat de betaling verschuldigd was en dat er in het aanvraagformulier geen sprake was van een verwijzing naar de vergoeding. Klager verklaarde dat hij bij ontvangst van de eerste factuur contact had opgenomen met de Britse CAA, die ook verbaasd was te vernemen dat het EASA vergoedingen en het bedrag daarvan in rekening bracht. Klager verklaarde dat hij een andere handelwijze zou hebben gekozen indien hij van de kosten op de hoogte was gesteld. Zij was dus niet bereid de eerste factuur te betalen. Zij heeft het EASA verzocht haar te annuleren en hierover geen verdere mededeling te doen. Hoe dan ook had klager besloten de aanvraag te staken omdat hij niet in staat was de „ *bureaucratische bureaucratische rompslomp* " aan te pakken.

13. Op 28 maart 2008 heeft het EASA bij brief de ontvangst van het annuleringsverzoek van

klager bevestigd. Zij heeft klager verzocht zijn brief van 10 augustus 2007 en de eerste factuur buiten beschouwing te laten. Bij zijn brief was een creditnota gevoegd die was uitgegeven „ *als gevolg van annulering van het project* ". Het EASA legde uit dat de creditnota de eerste factuur heeft geschonden. Zij verklaarde ter toelichting dat [EASA] overeenkomstig *Verordening (EG) nr. 488/2005 van de Commissie van 21 maart 2005 betreffende de door [EASA* [5] *] in rekening gebrachte vergoedingen* , *in geval van intrekking van een aanvraag,* de volledige vaste vergoeding *zal factureren tot een bedrag van 375 EUR, vermeerderd met eventuele specifieke kosten en/of extra vervoerskosten buiten het grondgebied van de EU-lidstaten. Indien de certificeringstaak aanleiding geeft tot de betaling van een variabel deel, worden de reeds uitgegeven werkuren bovendien gefactureerd. " Het EASA heeft daarom een nieuwe factuur gevoegd voor het bedrag van 250 EUR, overeenkomend met "de bovengenoemde opnamevergoeding", te betalen tegen* 27 april 2008 (de „tweede factuur"). Zij verwees opnieuw naar de bijlage bij de verordening inzake vergoedingen en heffingen.

14. Nadat het EASA op 14 mei 2008 geen betaling had ontvangen, stuurde het een aanmaning naar klager (de „eerste aanmaning").

15. Op 19 mei 2008 heeft klager op de eerste aanmaning geantwoord dat zij de brief van het EASA van 28 maart 2008 niet had ontvangen en dat het geschokt was om 250 EUR te factureren om een factuur te annuleren die in de eerste plaats nooit had moeten worden verzonden. Zij bevestigde dat zij de factuur niet zou betalen en verzocht het EASA deze onmiddellijk te annuleren.

16. Op 20 mei 2008 heeft het EASA geantwoord en klager de volgende samenvatting van de gebeurtenissen verstrekt: I) op 1 juni 2007 is de verordening betreffende vergoedingen en heffingen in werking getreden; (II) op 12 juli 2007 heeft klager de aanvraag ingediend; (III) op 11 augustus 2007 heeft klager de eerste factuur ontvangen; (IV) op 29 oktober 2007 heeft klager de aanvraag geannuleerd; en v) op 14 december 2007 bevestigde klager dat hij de aanvraag had ingetrokken. Aangezien klager de annuleringskosten niet heeft betaald, moest het EASA de eerste aanmaning sturen. Vervolgens citeerde het EASA artikel 8, lid 7, van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen [6] . In dit verband legde zij uit dat „ *deel II, §2* " van de bijlage bij de verordening inzake vergoedingen en heffingen voorzag in een uurvergoeding van 225 EUR [7] . Het EASA legde uit dat de Britse CAA twee werkuren aan de aanvraag had besteed en dat klager daarom normaliter 450 EUR zou moeten betalen. Aangezien de op uurbasis berekende vergoeding echter niet hoger kon zijn dan de toepasselijke vaste vergoeding, had klager een tweede factuur ontvangen voor een bedrag dat overeenkomt met de eerste factuur, dat wil zeggen 250 EUR. In het licht van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen en het beginsel van gelijke behandeling van aanvragers was het EASA van mening dat het de bovengenoemde betaling helaas niet kon annuleren en evenmin uitzonderingen kon maken voor de klager.

17. Op 21 mei 2008 heeft klager op bovengenoemde mededeling van het EASA geantwoord. Zij verklaarde dat het de eerste correspondentie was die zij van het EASA over de heffing had ontvangen en dat zij nog een origineel van een factuur of correspondentie moest ontvangen. Voorts heeft zij verklaard dat zij het verzoek in december 2007 niet opnieuw had ingetrokken.

Klager verklaarde dat hij de aanvraag had ingediend met dien verstande dat de kleine wijzigingen kosteloos waren. De klager voerde aan dat het EASA was begonnen met het in rekening brengen van deze wijzigingen zonder de bedrijfstak daarvan in kennis te stellen of de Britse CAA op de hoogte te stellen van dit beleid. Zij benadrukte verder dat het Britse recht vereist dat het EASA belanghebbenden meedeelt dat zij kosten in rekening brengt voor zijn diensten en dat een plaatsing op internet niet aan deze verplichting voldeed. Het aanvraagformulier bevatte geen vermelding of verwijzing naar de heffing met betrekking tot kleine wijzigingen. Indien zij een dergelijke verwijzing had gemaakt, of indien klager op enige andere wijze op de hoogte was gesteld van de kosten, zou zij een heel andere handelwijze hebben gevolgd. Voorts verklaarde de klager dat hij niet door de Britse CAA, noch door het EASA of de inhoud van zijn aanvraagformulier in kennis was gesteld van het feit dat hij de aanvraag zou verlaten. Het EASA had al deze zaken duidelijk moeten maken, aangezien het zijn besluiten niet kon baseren op onvolledige of onduidelijke informatie. Klager was van mening dat deze ten onrechte was in rekening gebracht en dat de tweede factuur niet gerechtvaardigd was. Zij heeft het EASA opnieuw verzocht de tweede factuur te annuleren of details door te geven over de wijze waarop het EASA een klacht kan indienen. Zij deelde het EASA mee dat zij ondertussen voornemens was contact op te nemen met zijn lid van het Europees Parlement („MEP”).

18. Op 5 juni 2008 heeft het EASA geantwoord. Zij herhaalde, samenvattend, een aantal van de in haar vorige correspondentie van 20 mei 2008 aangevoerde argumenten en voegde de volgende punten toe: (I) Op 28 maart 2008 zond zij klager een brief met een creditnota en de tweede factuur. Het EASA verklaarde dat het klager desgewenst kopieën van deze documenten zou kunnen verstrekken; (II) hij bevestigde dat klager zijn aanvraag in feite slechts één keer had geannuleerd, in oktober 2007; (III) het niet juist was te vermelden dat in het aanvraagformulier geen sprake was van kosten, met name in het geval van een annulering; IV) VK CAA was niet verantwoordelijk voor EASA-vergoedingen; (V) de factuur niet kon annuleren; en vi) klager kon alle nodige informatie over beroepen vinden op de website van het EASA, waarvoor hij de relevante link heeft verstrekt.

19. Op 16 juni 2008 heeft het EASA een tweede aanmaning gedaan voor de betaling van de tweede factuur, vermeerderd met een rente van 2,57 EUR voor betalingsachterstand, voor een totaalbedrag van 252,57 EUR (de „tweede aanmaning”). In het licht van het feit dat het EASA „ *niet op de hoogte was van geschillen of discussies die hadden kunnen ontstaan* ”, verzocht het de klager om „een *snelle regeling van het verschuldigde saldo te waarborgen* ”.

20. Op 19 juni 2008 bevestigde klager dat hij de tweede aanmaning had ontvangen, maar benadrukte dat hij de oorspronkelijke correspondentie ter zake nog steeds niet had ontvangen. Klager verzocht ook om kopieën van de begeleidende brieven van het EASA, de creditnota, de eerste en de tweede factuur en van zijn eigen annuleringsverzoek van oktober 2007. Zij was van mening dat de verwijzing naar de verordening inzake vergoedingen en heffingen in het aanvraagformulier zinloos was, tenzij het verzoekers ervan op de hoogte bracht dat er kosten zouden worden geheven. In dit verband benadrukte klager nogmaals dat hij niet op de hoogte was van dergelijke kosten, maar dat hij ervan op de hoogte was dat de Britse CAA niet verantwoordelijk was voor de vergoedingen van EASA. In dit verband wees de klager erop dat,

indien de Britse CAA niet op de hoogte was van de heffingen, van deze kosten ook niet kon worden verwacht dat zij op de hoogte was van dergelijke kosten. Hieruit bleek dat het EASA niet verantwoordelijk en in staat was informatie te verstrekken. Klager verklaarde dat de website van EASA niet gebruiksvriendelijk was en dat het zeer moeilijk was om dergelijke informatie te verkrijgen. Klager heeft het EASA voorts verzocht een creditnota te verstrekken om het probleem op te lossen. Aangezien de beroepsprocedure tot twee maanden leek te zijn beperkt en het EASA met name zeven maanden had genomen om de zaak onder zijn aandacht te brengen, vroeg klager of de procedure nog steeds geldig was dan wel of een andere procedure nodig zou zijn. Ten slotte vroeg zij zich af waarom het EASA de tweede factuur niet kon annuleren in het licht van het feit dat het de eerste factuur had kunnen annuleren.

21. Op 15 januari 2009 antwoordde het EASA en verontschuldigde zich voor de vertraging. Haar antwoord bevatte het volgende: I) kopieën van de brieven van het EASA; de creditnota; de eerste en de tweede factuur en de annuleringsmail van klager van 29 oktober 2007 [8] ; (II) een verdere verwijzing naar de verordening inzake vergoedingen en heffingen; III) een verwijzing naar de punten 2 en 6 van het aanvraagformulier; en iv) een herhaling van het feit dat de Britse CAA vóór het annuleringsverzoek twee uur op de aanvraag had doorgebracht en dat klager daarom was gefactureerd voor een opnamevergoeding van 250 EUR, wat neerkwam op een bedrag dat niet hoger was dan de toepasselijke forfaitaire vergoeding van hetzelfde bedrag. Zij verklaarde dat de tweede factuur dus geldig bleef en dat de aanmaningen gerechtvaardigd waren.

22. Op 22 januari 2009 antwoordde de klager dat het 17 maanden had geduurd om een factuur van het EASA te verkrijgen en herhaalde hij nogmaals de argumenten die hij eerder had aangevoerd met betrekking tot de vergoeding. Het voegde er verder aan toe dat niemand die het sindsdien in de industrie had gesproken, wist van de aanklachten en allen waren geschokt over hun bedrag. Zij merkte ook op dat de verordening betreffende vergoedingen en heffingen slechts zes weken voor de indiening van de aanvraag in werking was getreden. In dit verband vroeg zij zich af waarom er niet meer was gedaan om de aandacht te vestigen op de invoering van de vergoeding, met name door belanghebbenden per e-mail of door details op de homepage van het EASA te informeren [9] .

23. Op 27 maart 2009 heeft het EASA geantwoord dat de verordening betreffende vergoedingen en heffingen reeds van kracht was toen de aanvraag werd ingediend en dat dit feit op de website van het EASA was gepubliceerd. Door de ondertekening van het aanvraagformulier stemde de klager ermee in de Goedkeuring voor Minor Change fee te betalen, of, in het geval van een opname, een vergoeding die per uur moet worden berekend, maar die niet hoger zou zijn dan de toepasselijke vaste vergoeding. De kennisgevingen voor betaling waren verzonden naar het door klager opgegeven adres. Bovendien heeft de verordening betreffende vergoedingen en heffingen de annuleringskosten niet ingevoerd. Deze hadden reeds bestaan in de vorige Verordening (EG) nr. 488/2005 van de Commissie van 21 maart 2005 betreffende de door het EASA geheven vergoedingen en heffingen. Het EASA was derhalve van mening dat de herinneringen geldig bleven.

24. Op 2 april 2009 heeft het EASA klager een formele waarschuwing gegeven voor de

betaling van de openstaande vergoedingen, vermeerderd met rente, voor een totaalbedrag van 252,57 EUR (de „Formal Warning"). Hij waarschuwde dat een niet-volledige betaling binnen 30 dagen ertoe zou kunnen leiden dat het EASA (i) alle activiteiten in verband met de aanvraag aanhoudt totdat de rekening van klager is goedgekeurd; (II) de rekening van de klager blokkeren en geen verdere nieuwe aanvragen behandelen; (III) de terugvordering door middel van gerechtelijke stappen bij de nationale of communautaire rechterlijke instanties afdwingen; of iv) gebruik te maken van alle andere beschikbare rechtsmiddelen, met inbegrip van de intrekking van bestaande certificaten. Het EASA verklaarde verder dat „ *in geval van annulering op grond van artikel 8, lid 7, van* [de verordening betreffende vergoedingen en heffingen], de klager *het Agentschap daarvan onmiddellijk schriftelijk in kennis moet stellen".*

25. Op 6 april 2009 heeft klager geantwoord en zijn argumenten herhaald. Zij vroeg zich af waarom, aangezien het EASA meerdere e-mails per dag had ontvangen, geen van hen de fundamentele verandering in de bedrijfspraktijken van het EASA had genoemd. Zij vroeg ook opnieuw waarom het EASA de tweede factuur niet kon annuleren wanneer het de eerste factuur had kunnen annuleren. Voorts was zij van mening dat de kosten die in de factuur van het EASA in rekening waren gebracht, niet gerechtvaardigd waren. Zij heeft het EASA derhalve verzocht een gedetailleerde beschrijving te verstrekken van de wijze waarop het tot het totale bedrag is gekomen, met inbegrip van een kopie van het tijdsblad waarin de aan de aanvraag besteede tijd is vastgelegd. Ten slotte heeft zij het EASA meegedeeld dat het op het punt stond contact op te nemen met zijn EP-lid.

26. Op 28 april 2009 deelde klager het EASA mee dat het de zaak had voorgelegd aan zijn EP-lid en de Europese Ombudsman [10] . Het herhaalde zijn eerdere argumenten en verzocht het EASA de formele waarschuwing in te trekken totdat zowel zijn EP-lid als de Ombudsman de kwestie hadden onderzocht. Zij voegde daaraan toe dat zij pas op 28 maart 2008 in kennis was gesteld van de opnamevergoeding en dat zij, aangezien de correspondentie met het EASA pijnlijk traag was verlopen, de termijn van twee maanden voor het instellen van beroep had gemist. Bovendien heeft zij verklaard dat zij op 6 april 2009 geen van de door haar gevraagde documenten had ontvangen. Klager voegde hieraan toe dat het geschil van commerciële aard was en geen verband hield met slechte technische praktijken. Klager was van mening dat de verklaringen in de formele waarschuwing, met name die met betrekking tot de verwijdering van certificaten, het levensonderhoud van de werknemers van klager in gevaar brachten en moeten worden beschouwd als inbreuk op de mensenrechtenwetgeving. Klager was van mening dat de door het EASA bedreigde actie buiten zijn wettelijke bevoegdheid zou vallen, aangezien de handhaving alleen binnen het nationale systeem, dat wil zeggen door de Britse CAA, kon worden uitgevoerd onder toezicht van de nationale rechterlijke instanties. Bovendien verzocht de klager om uitleg met betrekking tot het gedeelte „ *opzegging* " van de aanmaning, dat hij vreemd vond. Zij vestigde ook bijzondere aandacht op de tweede aanmaning, waarin het EASA verklaarde dat het niet op de hoogte was van eventuele geschillen of discussies over de tweede factuur. In dit verband benadrukte klager dat hij de factuur herhaaldelijk uitdrukkelijk had betwist en dat hij nog steeds op informatie wachtte. In het licht van het bovenstaande was klager van mening dat het EASA de beginselen van openheid, transparantie en verantwoordingsplicht niet had nageleefd en de gevraagde documentatie niet had verstrekt. Zij was van oordeel dat het EASA ook inbreuk *maakte op de „oneerlijke voorwaarden in*

consumentencontractenverordening 1999 ", aangezien alle transacties binnen het Verenigd Koninkrijk, met de Britse CAA, hadden plaatsgevonden en derhalve onderworpen waren aan het Britse recht.

Onderwerp van het onderzoek

27. Klager beweerde dat de opnamevergoeding van het EASA van 252,57 EUR oneerlijk was.

28. Klager beweerde ook dat het EASA zijn brief van 28 april 2009 niet heeft beantwoord.

29. Zij voerde aan dat het EASA zijn vordering tot betaling van 252,57 EUR moest intrekken.

Het onderzoek

30. Op 16 juni 2009 heeft de Ombudsman de klacht voor advies doorgestuurd naar de uitvoerend directeur van het EASA.

31. Op 1 oktober 2009 heeft de Ombudsman het advies van het EASA ontvangen, dat hij aan klager heeft toegezonden met een uitnodiging om opmerkingen te maken. De Ombudsman heeft de opmerkingen van klager op 29 oktober 2009 ontvangen.

32. Na zorgvuldige bestudering van het advies en de opmerkingen was de Ombudsman er niet van overtuigd dat de Commissie adequaat op de klacht had gereageerd. Hij deed derhalve een voorlopige constatering van wanbeheer en stelde overeenkomstig artikel 3, lid 5, van zijn Statuut een minnelijke schikking voor aan de Commissie.

33. Op 29 juni 2010 heeft de Ombudsman het antwoord van de Commissie ontvangen, dat hij klager heeft toegezonden met een uitnodiging om opmerkingen te maken. Van klager zijn geen opmerkingen ontvangen.

Analyse en conclusies van de Ombudsman

A. Verschuldiging van oneerlijkheid en de vordering tot annulering

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

34. Klager beweerde dat de opnamevergoeding van het EASA van 252,57 EUR oneerlijk was.

35. Ter ondersteuning van deze bewering voerde klager aan dat

A) Het EASA heeft geen toelichting gegeven op de grondslag waarop het de betaling van bovengenoemd bedrag heeft gevorderd, namelijk om nadere gegevens over de verrichte werkzaamheden te verstrekken;

(B) in tegenstelling tot wat is vermeld in de tweede herinnering van het EASA van 16 juni 2008, betwistte klager het bedrag in kwestie herhaaldelijk en wachtte ten tijde van zijn klacht bij de Ombudsman nog steeds op informatie van het EASA; en

C) de sanctie, genoemd in de formele waarschuwing van 2 april 2009, die bestond in een mogelijke intrekking van bestaande certificaten, was onevenredig omdat de klager buiten bedrijf kon worden gesteld en omdat het geschil van klager met het EASA van commerciële aard was en geen verband hield met slechte technische praktijken van zijn kant.

36. Klager stelde dat het EASA zijn vordering tot betaling van 252,57 EUR moest annuleren.

37. In zijn advies citeerde het EASA de verordening inzake vergoedingen en heffingen en ontkende het dat het klager niet naar behoren had ingelicht over de vergoeding. Zij verwees naar het aanvraagformulier, dat alle relevante informatie bevatte, en naar de uitwisseling van correspondentie met de klager. Het betreurt ook dat zij zich ten onrechte heeft beroepen op Verordening (EG) nr. 488/2005 van de Commissie als rechtsgrondslag voor de ophoudvergoeding, zoals uitgedrukt in haar brief van 28 maart 2008. In dit verband verduidelijkte zij dat de verordening betreffende vergoedingen en heffingen reeds van kracht was op het relevante tijdstip en benadrukte dat de tweede factuur, die bij genoemde brief was gevoegd, vervolgens een correcte verwijzing naar laatstgenoemde verordening bevatte. Zij benadrukte voorts dat zij klager naar behoren had uitgelegd hoeveel tijd de Britse CAA aan het verzoek had besteed en voegde daaraan toe dat zij, samen met haar advies aan de Ombudsman, kopieën van de relevante documenten van die autoriteit bijvoegde. Ten slotte was zij van mening dat de vertragingsrente verschuldigd was om redenen van goed financieel beheer en gelijke behandeling van verzoekers, met inbegrip van andere niet-betalende verzoekers die ook achterstandsrente zouden moeten betalen. In het licht van het bovenstaande was het EASA van oordeel dat de betaling van klager verschuldigd was.

Voorlopige beoordeling van de Ombudsman die tot een voorstel voor een minnelijke schikking heeft geleid

38. Met betrekking tot punt a) van het argument van klager ter ondersteuning van zijn bewering van oneerlijkheid merkte de Ombudsman op dat:

I) in het aanvraagformulier heeft het EASA klager in kennis gesteld van het volgende:

„[a] pplicants *for Minor Changes and Minor Repairs worden in rekening gebracht in overeenstemming met de* [verordening betreffende vergoedingen en heffingen]. *In geval van intrekking van de aanvraag of andere gevallen van onderbreking die in aanmerking komen op*

grond van artikel 8, lid 7, van [de verordening betreffende vergoedingen en heffingen], zal het *EASA alle verschuldigde vergoedingen terugvorderen, berekend op uurbasis, maar niet hoger dan de toepasselijke vaste vergoeding. Als de certificeringstaak tegen een uurtarief in rekening wordt gebracht, worden de reeds doorgebrachte werkuren volledig hersteld. Het EASA zal ook reiskosten buiten het grondgebied van de EU-lidstaten* terugvorderen.

Klager heeft de aanvraag ondertekend en aldus " *bevestigd dat...* [zij] *overeenkomen* [d] *de vergoedingen te betalen die het EASA in rekening brengt met betrekking tot de afgifte van een goedkeuring van een wijziging van een typecertificaat.* ";

II) op 10 augustus 2007 heeft het EASA klager bij brief uitgelegd dat

„[de verordening inzake vergoedingen en heffingen] *schrijft voor dat* [EASA] vergoedingen in rekening *moet brengen voor de afgifte van goedkeuringen en certificaten (zie bijlage voor betalingsvoorwaarden). Op basis van de ontvangen informatie geeft de certificeringstaak aanleiding tot de betaling van een forfaitaire vergoeding van* 250,00 EUR *(bijlage, deel I, tabel 5 van de verordening [Fees and Charges]].”* ;

(III) in zijn e-mail van 29 oktober 2007 aan het EASA „[d]e klager *excuses* [d] *voor het gebrek aan antwoord met betrekking tot* [de eerste] *factuur...* ” De klager verklaarde ook duidelijk dat hij „ *deze factuur heeft ontvangen* ” en bevestigde dat „ *de wijzigingsaanvraag [* d] *door [het] [...] is ingetrokken* ”.

IV) op 28 maart 2008 heeft het EASA klager bij brief de tweede „ *factuur voor een bedrag van 250 EUR dat overeenkomt met de... opnamevergoeding”* toegezonden. In deze tweede factuur werd duidelijk verwezen naar „ *bijlage, deel I, tabel 5 van de* [verordening inzake toeslagen en toeslagen]";

V) op 20 mei 2008 heeft het EASA klager per e-mail uitgelegd dat

„[I] *n artikel 8, § 7 van de verordening inzake vergoedingen en heffingen [...]* [zij kon] het volgende *vinden met betrekking tot de annulering van een project (zie ook bijlage):* **Indien een certificeringstaak door het agentschap moet worden onderbroken, omdat de aanvrager [...] afziet van zijn aanvraag, is het saldo van de verschuldigde vergoedingen, berekend op uurbasis, maar niet hoger dan de toepasselijke forfaitaire vergoeding, volledig verschuldigd op het moment dat het bureau zijn werkzaamheden stopzet.** *Met betrekking tot deel II, § 2, van de Regeling Vergoedingen en Kosten bedraagt de toepasselijke uurvergoeding 225 EUR. Omdat de CAA UK 2 werkuren heeft uitgegeven* [de klager] *normaal gesproken 450 EUR betaalt. Omdat de op uurbasis berekende vergoeding niet hoger mag zijn dan de toepasselijke vaste vergoeding* [de klager] *heeft alleen een factuur voor werkuren ontvangen met hetzelfde bedrag als de eerste factuur (250 EUR)* ”.

Op 15 januari 2009 heeft het EASA opnieuw de nadruk gelegd op het volgende:

„[A] volgens *de verordening betreffende vergoedingen en heffingen [...] Het EASA is verplicht alle*

aan een project besteede werkuren te factureren die echter niet hoger zijn dan de toepasselijke forfaitaire vergoeding. In de zaak van [klaagster] had de Britse CAA, aan wie de taak was toegewezen, twee werkuren aan het project besteed vóór [haar] *annuleringsverzoek. Derhalve* [de klager] *[* d] *werd gefactureerd met een opnamevergoeding van 250 EUR, wat neerkomt op een bedrag dat niet hoger is dan de toepasselijke vaste vergoeding van 250 EUR* "; en

(VI) volgens de brief van klager aan zijn EP-lid van 28 april 2009

„[O] *n 28/03/2009 werd van het EASA een brief ontvangen waarin werd verzocht de oorspronkelijke factuur buiten beschouwing te laten en werd een nieuwe factuur voor 250 EUR bijgevoegd als vergoeding voor de intrekking van de wijzigingsaanvraag. Deze heffing werd gerechtvaardigd door de verordeningen van de Commissie inzake heffingen van het EASA te citeren, maar gewijzigd bij verdere verordeningen van de Commissie. De opnamevergoeding was gebaseerd op een totaal van 2 uur werk…* "

In zijn brief aan het EASA van dezelfde datum verklaarde klager dat hij pas op *28/03/08 in kennis was gesteld van een opnamevergoeding* .

39. Uit het bovenstaande bewijsmateriaal bleek dat klager reeds op het aanvraagformulier had moeten weten dat er een vergoeding was voor werkzaamheden aan de aanvraag en dat hij, zelfs indien hij de aanvraag zou intrekken, alle kosten in verband met dergelijke werkzaamheden zou moeten dekken.

40. Evenzo bleek de klager voldoende informatie te hebben ontvangen in de correspondentie die volgde op de aanvraag betreffende de vergoedingen en kosten die van toepassing zijn op zowel de aanvraag als de eventuele intrekking ervan.

41. Ten slotte heeft het EASA klager weliswaar niet rechtstreeks kopieën van de documenten van de Britse CAA verstrekt met betrekking tot de uren die aan de aanvraag zijn besteed, maar was de Ombudsman van mening dat het EASA klager bevredigende antwoorden heeft verstrekt op zijn vragen met betrekking tot het bedrag van zowel de wijziging als de opnamevergoeding. In dit verband merkte de Ombudsman voorts op dat het EASA in de loop van het onderzoek de betrokken documenten bij zijn advies heeft gevoegd. Deze werden aan klager toegezonden voor zijn opmerkingen.

42. In het licht van het bovenstaande was de Ombudsman van mening dat er geen sprake was van wanbeheer met betrekking tot het in punt a) van zijn bewering van oneerlijkheid aangevoerde argument van klager.

43. Wat het argument van klager in punt b) betreft, leek de verklaring van het EASA in de tweede herinnering dat het „ *niet op de hoogte was van geschillen of discussies die hadden kunnen ontstaan* " inderdaad nogal onverwacht in het licht van de gebeurtenissen die tot de klacht hebben geleid. Evenzo bleek haar verklaring in de Formele Waarschuwing dat „[i] *n geval van annulering krachtens artikel 8, lid 7, van* [de verordening betreffende vergoedingen en heffingen, *de klager] het Agentschap daarvan onmiddellijk schriftelijk op de hoogte moet*

stellen", in dat stadium op zijn minst ingehaald door gebeurtenissen, zo niet volledig zonder doel.

44. De Ombudsman merkte op dat het EASA geen uitleg gaf over de onder b) aangevoerde argumenten van klager toen het zijn advies aan hem indiende. De Ombudsman was echter niet van mening dat het feit dat hij dit niet deed, betekende dat klager niet naar behoren in kennis werd gesteld van de redenen waarom een vergoeding verschuldigd was.

45. De Ombudsman was echter zeer bezorgd over de formulering van de formele waarschuwing, waarnaar klager in zijn argument onder c) heeft verwezen. In die formele waarschuwing heeft het EASA klager meegedeeld dat *het niet binnen* dertig dagen zou kunnen leiden tot:

„ *1.* [P] *ut on hold alle activiteiten in verband met* de *aanvraag van [de klager] totdat* [haar] *rekening is gecleard.*

2. Het *account van [de klager] wordt geblokkeerd en er zullen geen nieuwe aanvragen meer worden behandeld.*

3. De terugvordering van het uitstaande bedrag, met inbegrip van vertragingsrente, door middel van gerechtelijke stappen bij de nationale of communautaire rechterlijke instanties afdwingen.

4. Alle andere rechtsmiddelen die beschikbaar zijn voor [EASA], met inbegrip van intrekking van bestaande certificaten " (cursivering van mij).

46. De Ombudsman nam nota van de formulering van artikel 8, lid 2, van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen, waarin is bepaald dat

„[d] *e afgifte, handhaving of wijziging van* **een certificaat** *is onderworpen aan een voorafgaande betaling van het volledige bedrag van de verschuldigde vergoeding, tenzij [EASA] en de aanvrager anders zijn overeengekomen .* [EASA] *kan de vergoeding in één termijn factureren na ontvangst van de aanvraag of aan het begin van de jaarlijkse toezichtperiode.* In geval van niet-betaling *"* [11] (cursivering *van mij) kan [EASA] weigeren het* **desbetreffende certificaat af te geven of in te trekken nadat hij de** *aanvrager een formele waarschuwing heeft gegeven .*

47. De Ombudsman ging ervan uit dat, indien een aanvrager de vergoeding voor **een bepaald certificaat niet betaalde, het EASA dat certificaat zelf kon intrekken [** 12] Toegepast op de onderhavige zaak, betekende die bepaling dat het EASA (i) kon weigeren **het betrokken certificaat** af te geven totdat de klager de overeenkomstige vaste vergoeding had betaald; en ii) indien het certificaat in kwestie was afgegeven, maar de vergoeding onbetaald bleef, kon het EASA **dat certificaat intrekken,** na de formele waarschuwing aan de klager te hebben gericht.

48. In casu heeft klager echter afstand gedaan van het verzoek. In het licht van de werkzaamheden die de CAA van het VK reeds heeft verricht, eiste het EASA vervolgens van de

klager een intrekkings-/annuleringsvergoeding in plaats van de certificeringsvergoeding, overeenkomstig artikel 8, lid 7, van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen. In dit artikel is bepaald dat

„[I] indien *een certificeringstaak door [EASA] moet worden onderbroken omdat de aanvrager over onvoldoende middelen beschikt of niet voldoet aan de toepasselijke vereisten, of omdat* **de aanvrager besluit zijn aanvraag te staken of zijn** *project uit te stellen, wordt* **het saldo van de verschuldigde vergoedingen** *, berekend op uurbasis voor de lopende periode van twaalf maanden, maar niet hoger dan de toepasselijke forfaitaire* **vergoeding, volledig betaald** *op het moment* dat [EASA] *stopt met werken, samen met alle andere op dat moment verschuldigde bedragen. Het relevante aantal uren wordt gefactureerd tegen de in deel II van de bijlage vastgestelde uurvergoeding. Wanneer* [EASA] op verzoek van de aanvrager *opnieuw een eerder onderbroken certificeringstaak start, wordt deze taak in rekening gebracht als een nieuw project* " [13] (cursivering van mij).

49. De Ombudsman merkte op dat de enige verplichting die uit de bovenstaande bepaling voortvloeide, de verplichting was om vergoedingen te betalen die verschuldigd zouden kunnen zijn als een aanvrager besloot af te zien van zijn aanvraag. De bepaling kon niet, en vooral logischerwijs, niet worden aangevoerd om een andere mogelijkheid te rechtvaardigen, zoals die waarin artikel 8, lid 2, van de verordening inzake vergoedingen en heffingen voorziet, waarbij het EASA „ *de desbetreffende certificaten [e] kon herzien* ". De reden was dat, als een aanvrager zijn aanvraag daadwerkelijk zou hebben opgegeven, de „ *certificeringstaken* " niet zouden zijn voltooid en/of „ *het desbetreffende certificaat* " niet zou zijn afgegeven. Bovendien werd in artikel 8, lid 7, van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen geen melding gemaakt van een formele waarschuwing indien een aanvrager de opname-/annuleringsvergoeding niet heeft betaald.

50. In zijn advies verklaarde het EASA dat het de formele waarschuwing „ *dreigende* **" heeft verzonden (cursivering van mij). Volgens het EASA „** *heeft [het] principieel geen andere keuze dan aan te dringen op betaling door [de klager] van de verschuldigde vergoeding [...] en deze* **betaling voort te zetten met behulp van de middelen die hem bij** *wet ter beschikking worden gesteld " (cursivering van mij* **).**

51. De Ombudsman was zeer bezorgd over de verklaringen van het EASA. Volgens hem zou een waarschuwing niet meer moeten doen dan waarschuwen. Het mag niet intimideren of, zoals het EASA het uitdrukt, bedreigen. De klager was een kleine vliegtuigonderhoudsonderneming en **dreigde** daarom zijn „ *bestaande certificaten* " in te trekken (cursivering van mij), die absoluut fundamenteel waren voor haar voortbestaan als onderneming, maakte klager bang voor zijn activiteiten en het welzijn van zijn personeel.

52. Bovendien zag de Ombudsman niet in hoe het EASA het **passend** zou kunnen achten om „[p] *uu alle* **activiteiten in verband met" te** *houden (cursivering van mij), wanneer de aanvraag op het relevante moment al was geannuleerd. Evenmin voorzag artikel 8, lid 2, noch artikel 8, lid 7, van de verordening inzake vergoedingen en heffingen in de mogelijkheid om de rekening van een niet-betalende aanvrager te blokkeren en/of te weigeren een van zijn verdere aanvragen te*

behandelen. Ten slotte lijkt, zoals in de punten 46 tot en met 49 hierboven is onderzocht, niets in de verordening betreffende vergoedingen en heffingen de **mogelijkheid te ondersteunen om** *bestaande certificaten in te trekken (cursivering van* de klager).

53. Op basis van het bewijsmateriaal waarover hij beschikte, was de Ombudsman van oordeel dat de enige aanvaardbare manier voor het EASA om verhaal te halen was door gerechtelijke stappen te ondernemen bij een rechtbank van nationale of Europese Unie, naargelang het geval. Alle andere mogelijkheden die in de Formele Waarschuwing werden ontwikkeld, bleken op zijn minst onredelijk en disproportioneel, zo niet beledigend of zelfs illegaal te zijn.

54. In het licht van de omstandigheden in de onderhavige zaak voorzag de formele waarschuwing van het EASA in handhavingsmaatregelen die als onredelijk, onevenredig, misbruik en zelfs als onwettig hadden kunnen worden beschouwd. Door een dergelijke waarschuwing af te geven, heeft het EASA een geval van wanbeheer gepleegd.

55. De Ombudsman merkte op dat klager van mening was dat het EASA zijn vordering tot betaling van 252,57 EUR moest annuleren. Volgens het advies van het EASA heeft klager op 9 juli 2009, dat wil zeggen na een klacht bij de Ombudsman, de opnamevergoeding van 250 EUR betaald. In zijn opmerkingen bevestigde klager dat hij, hoewel hij de openstaande factuur had betaald, zijn legitimiteit bleef betwisten, en dat hij deze aan de Ombudsman zou overlaten om te beslissen of de betaling zou worden gehandhaafd.

56. In het licht van het bewijsmateriaal dat tijdens dit onderzoek is verzameld, en met name van de bepalingen van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen, concludeerde de Ombudsman dat het EASA wettelijk recht had op de betaling van 250 EUR. Bovendien bleek er geen oorzakelijk verband te bestaan tussen het hierboven genoemde geval van wanbeheer en de wettelijke verplichting van klager om het betrokken bedrag te betalen, aangezien hij, zoals in de punten 38 tot en met 42 is uiteengezet, naar behoren is geïnformeerd dat een dergelijke betaling inderdaad verschuldigd was.

57. De Ombudsman merkte echter ook op dat het EASA, naast de reeds door klager betaalde 250 EUR, nog eens 2,57 EUR aan vertragingsrente vorderde. De Ombudsman was van mening dat meer tijd en/of middelen om 2,57 EUR terug te vorderen onredelijk zou zijn.

B. Verschuldiging van niet-antwoorden

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

58. Klager beweerde dat het EASA zijn brief van 28 april 2009 niet heeft beantwoord.

59. In zijn advies erkende het EASA dat het de klager niet heeft geantwoord. De reden hiervoor was dat klager geen nieuwe argumenten had aangevoerd en dat de brief de indruk van het EASA bevestigde dat er geen ruimte was voor verdere bespreking. Het EASA heeft er echter op

gewezen dat klager in die brief zichzelf weersprak door te verklaren dat zij nooit de tweede factuur heeft ontvangen, maar dat zij tegelijkertijd op 28 maart 2008 in kennis was gesteld van de opnamevergoeding. Ten slotte voerde zij aan dat klager in die brief duidelijk heeft aangegeven dat hij een klacht bij de Europese Ombudsman had ingediend.

Voorlopige beoordeling van de Ombudsman die tot een voorstel voor een minnelijke schikking heeft geleid

60. De Ombudsman heeft herhaaldelijk geoordeeld dat de beginselen van behoorlijk bestuur vereisen dat instellingen, organen en instanties van de Europese Unie antwoorden op brieven die zij ontvangen.[15] Ook al kan een brief overeenkomstig de Europese code van goed administratief gedrag als repetitief en/of onrechtmatig worden aangemerkt, de Ombudsman is van mening dat de instelling de burgers nog steeds moet informeren dat, tenzij zij nieuwe elementen indienen, geen antwoord aan hen zal worden toegezonden. Bovendien mogen bovengenoemde entiteiten de correspondentie niet automatisch als repetitief classificeren alvorens de inhoud ervan te onderzoeken om te bepalen of deze nieuwe elementen bevat.

61. Hoewel het EASA in casu duidelijk moet hebben gewezen op de inconsistenties in de brief van klager van 28 april 2009, heeft het besloten er geen antwoord op te geven. Het feit dat klager het EASA heeft meegedeeld dat hij een klacht bij de Ombudsman had ingediend, belet het EASA geenszins om rechtstreeks aan klager te antwoorden. Hieruit volgt dat het EASA een ander geval van wanbeheer heeft gepleegd.

62. In het licht van zijn conclusies in de punten 54, 57 en 61 hierboven heeft de Ombudsman overeenkomstig artikel 3, lid 5, van het Statuut van de Europese Ombudsman een voorstel gedaan voor een minnelijke schikking:

„... Het EASA kon klager verontschuldigen voor de verklaringen in zijn formele waarschuwing en voor het niet beantwoorden van de brief van klager van 28 april 2009.

Zij zou voorts kunnen overwegen dat het onredelijk is om extra tijd en/of middelen te investeren om 2,57 EUR aan rente voor betalingsachterstand terug te vorderen, en dientengevolge een dergelijke terugvordering te annuleren.”

De argumenten die aan de Ombudsman zijn voorgelegd na zijn voorstel voor een minnelijke schikking

63. In zijn antwoord aan de Ombudsman verontschuldigde het EASA zich aan klager voor elke tekortkoming of nalatigheid van zijn kant. Zij benadrukte dat het niet de bedoeling was de klager te beledigen of te bedreigen met onevenredige maatregelen, noch om hem bang te maken voor het levensonderhoud van zijn of haar werknemers. Zij verklaarde dat het jammer was dat klager het antwoord van het EASA op een dergelijke manier had geïnterpreteerd.

64. Het EASA heeft de Ombudsman voorts meegedeeld dat het het model van zijn formele waarschuwing heeft herzien en gewijzigd, waardoor het preciezer is wat de maatregelen zijn die hem ter beschikking staan in geval van niet-betaling. Evenzo bevat de komende herziening van de verordening inzake vergoedingen en heffingen duidelijkere bepalingen inzake niet-betalingssituaties. Het EASA heeft zijn interne procedures gewijzigd en behandelt nu elke inkomende brief op zijn merites. Het erkent alle correspondentie en geeft redenen als er geen antwoord kan worden gegeven.

65. Tot slot stemde het EASA ermee in de terugvordering van 2,57 EUR aan vertragingsrente te annuleren.

66. Het antwoord van het EASA werd aan klager toegezonden voor zijn opmerkingen. Van klager zijn geen opmerkingen ontvangen.

Beoordeling van de Ombudsman na zijn voorstel voor een minnelijke schikking

67. Het EASA heeft volledig bevredigend gereageerd op het voorstel van de Ombudsman voor een minnelijke schikking. Zij heeft verder maatregelen genomen die passend lijken om te voorkomen dat in de toekomst een soortgelijk wanbeheer plaatsvindt. De Ombudsman is ingenomen met de gezamenlijke en constructieve benadering van het EASA ten aanzien van zijn voorstel en sluit de zaak af.

C. Conclusie

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman de klacht af met de volgende conclusie:

De Ombudsman is ingenomen met de gezamenlijke en constructieve benadering van het EASA ten aanzien van zijn voorstel en sluit de zaak af.

De klager en de uitvoerend directeur van het EASA worden van dit besluit in kennis gesteld.

P. Nikiforos Diamandouros

Gedaan te Straatsburg op 18 november 2010

[1] Artikel 14 van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen. PB 2007, L 140, blz. 3.

[2] Artikel 1 van de verordening inzake vergoedingen en heffingen.

[3] Artikel 2, onder a) en d), van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen.

[4] Tabel 5 van deel I „ *Taken die een forfaitaire vergoeding in rekening brengen* ” van de bijlage bij de verordening inzake vergoedingen en heffingen heeft betrekking op „[m] of *wijzigingen en kleine reparaties [...*]”

[5] PB L 81, blz. 7.

[6] „ *Wanneer een certificeringstaak door [EASA] moet worden onderbroken omdat de aanvrager besluit af te zien van de toepassing ervan [...], moet het saldo van de verschuldigde vergoedingen, berekend op uurbasis, maar niet hoger zijn dan de toepasselijke forfaitaire vergoeding, volledig worden betaald op het moment* dat [EASA] *stopt met werken.*

[7] Punt 2 van deel II van de bijlage bij de verordening betreffende vergoedingen en heffingen, met als *opschrift „Op uurbasis in rekening gebrachte taken* ”, voorziet in „[*h] Onze grondslag volgens de betrokken taken* ”.

[8] In de door het EASA bij zijn advies gevoegde kopie van de e-mail van het EASA van 15 januari 2009 die voor opmerkingen aan de klager is toegezonden, is bepaald dat klager „zijn e-mail van 29 oktober 2007 *onderaan deze e-mailketen kon vinden* ”. Deze kopie van de e-mail van het EASA van 15 januari 2009, ontvangen door de Ombudsman, bevatte geen e-mail van klager van 29 oktober 2007.

[9] De kopie van de e-mail van klager van 22 januari 2009, die het EASA samen met zijn advies aan de Ombudsman heeft verstrekt en voor opmerkingen aan klager is toegezonden, lijkt onvolledig.

[10] Bij brief en een naar behoren ingevuld klachtenformulier, van dezelfde datum.

[11] Overeenkomstig de nieuwe formulering van artikel 8, lid 2, van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen die voortvloeien uit verordening (EG) nr. 1356/2008 van de Commissie van 23 december 2008 tot wijziging van de verordening inzake vergoedingen en heffingen die van kracht was ten tijde van de formele waarschuwing van het EASA (PB 2008, L 350, blz. 46).

[12] De Ombudsman benadrukt dat het Hof van Justitie van de Europese Unie de hoogste autoriteit is voor de interpretatie van het Europees recht.

[13] Overeenkomstig de nieuwe formulering van artikel 8, lid 7, van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen die voortvloeien uit Verordening (EG) nr. 1356/2008 van de Commissie van 23 december 2008 tot wijziging van de verordening betreffende vergoedingen en heffingen die van kracht was ten tijde van de formele waarschuwing van het EASA.

[14] Artikel 4, met als opschrift „Wetigheid”, van het Europees Wetboek van Goed

Administratief Gedrag (hierna: „Code”) bepaalt: "De ambtenaar *handelt volgens de wet en past de in de communautaire wetgeving vastgestelde regels en procedures toe. De ambtenaar draagt er met name zorg voor dat besluiten die van invloed zijn op de rechten of belangen van personen, een rechtsgrond hebben en dat de inhoud ervan in overeenstemming is met de wet* .

Artikel 6, lid 1, met als opschrift „Proportionaliteit”, van het wetboek bepaalt: *"De ambtenaar ziet erop toe dat de genomen maatregelen in verhouding staan tot het nagestreefde doel. De ambtenaar vermijdt met name het beperken van de rechten van de burgers of het opleggen van heffingen aan hen, wanneer deze beperkingen of heffingen niet in een redelijke verhouding staan tot het doel van de nagestreefde actie* .

Artikel 7, met als opschrift „Afwezigheid van machtsmisbruik”, van het wetboek bepaalt dat "[*p]schuldenaren uitsluitend worden uitgeoefend voor de doeleinden waarvoor zij door de relevante bepalingen zijn toegekend. De ambtenaar vermijdt met name het gebruik van deze bevoegdheden voor doeleinden die geen grondslag hebben in de wet of die niet zijn gemotiveerd door enig openbaar belang* .

[15] Artikel 14 van het Wetboek.